

т"оച

Intro

Today we will Be"H learn דף כ"ח סד הסרת סוטת מסכת. Some of the topics we will learn about include: כשם שהמים בודקין אותה כשם בודקין אותו כך המים בודקין אותו The adulterer is also affected by the waters.

The Gemara discusses the four prohibitions imposed on the סוטה:

אסורה לבעל

She is forbidden to her husband;

אסורה לבועל

She is forbidden to the adulterer;

אסורה לתרומה

She is forbidden to eat תרומה; and

אסורה לכהונה

She is forbidden to marry a Kohein.

B ספק כודאי

Occasionally, the Torah treats a case of doubt as a certainty, such as

סוטה, a possible adulteress, and

שרץ, possible contact with טומאה.

However, this is only with the following two provisos: רשות היחיד

If the incident occurred in a private area;

And it concerns a

דבר שיש בו דעת לישאל

A person who can be asked whether he became אטט;

So let's review...

The Mishnah on דף כ"ז said כשם שהמים בודקין אותה כך המים בודקין אותו שנאמר ובאו ובאו The waters would affect him as well.

The Gemara explains that אותו cannot be referring to the בעל, the husband, because,

ממה נפשך

בעל מאי עביד

If he is innocent, why would he be affected by the water? וכי אית ביה עון בדידיה

מי בדקי לה מיא לדידה

And if he is guilty of being intimate with her after she became forbidden to him, the water would not work at all? As the בר"תא teaches that from the Pasuk

ונקה האיש מעון

והאשה ההיא תשא את עונה

We learn

בזמן שהאיש מנוקה מעון

המים בודקין את אשתו

אין האיש מנוקה מעון

אין המים בודקין את אשתו

The waters only test the wife if the husband is innocent; but if the husband is guilty, the waters do NOT affect him or her?

Therefore, we must say that אותו refers to the בועל, the adulterer. If the woman is found guilty, the adulterer dies as well.

=======

The Gemara now explains how רבי עקיבא inferred this Halachah from the word ובאו:

This word is actually found three times in the Parshah of :סוטה

ובאו המים המאררים האלה במעיך

לצבות בטן ולנפיל ירך

This Pasuk serves as a ידיעה, teaching the actual sequence in which the waters affected her body.

והשקה את האשה את מי המרים המאררים

ובאו בה המים המאררים למרים

This Pasuk is said in regard to the צוואה, the decree that enables the waters to affect her.

'והשקה את המים והיתה אם נטמאה גו

ובאו בה המים המאררים למרים

This Pasuk is said in regard to the עש"ה, guaranteeing that the waters will be effective.

The Gemara asks

איבעיא להו

באו ובאו קאמר

או ובאו ובאו קאמר

Is this Halachah derived from the extra letter וא"ו in the word ובאו, or from the repetition of the word?

The Gemara resolves its query from the next case in the Mishnah:

כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבועל

שנאמר נטמאה ונטמאה

אחד לבעל ואחד לבועל

רבי עקיבא and רבי both quote the words נטמאה נטמאה teach that she is also forbidden to the adulterer. However, רבי stresses שני פעמים האמורים בפרשה, the repetion of the word ונטמאה, and so רבי עקיבא must be referring to the extra וא"ו. We can therefore assume that he was referring to the extra וא"ו in the word ובאו as well.

The Gemara now explains how דבי עקיבא inferred this Halachah from the word "ובאו"

This Pasuk teaches

affected her body

את מי המרים המאררים

והשקה את המים והיתה אם נטבואה גו׳

in regard to the Duly, guaranteeing that

waters will be effective

באו ובאו קאמר - או - ובאו ובאו קאמר

Accordingly, the Gemara explains the Pesukim according to רבי עקיבא and יבי:

לרבי עקיבא שיתא קראי כתיבי

There are six words to this דרשה, the three mentions of the word, and the three "וא"ו:

חד לצוואה דידה וחד לצוואה דידיה חד לעשייה דידה וחד לעשיית דידיה

חד לידיעה דידה וחד לידיעה דידה

The Pesukim refer to the three categories mentioned earlier: the decree, its fulfillment, and the proper order of the punishment. Each word has an extra מווי to include the adulterer in the punishment.

However,

רבי דלא דריש וו"י

תבי, who derives her becoming אסורה לבועל from the extra word אונטמאה, does not derive Halachos from an extra ווא"ו. Instead, he learns the punishment of the בועל from the extra Pasuk

לצבות בטן ולנפיל ירך

This Pasuk must be referring to the punishment of the בועל;

בטנו ויריכו של בועל

Because regarding her, the Pasuk already specified that the effect of the waters on her is יריכה בטנה נופלה יריכה. וצבתה בטנה נופלה יריכה.

The Gemara now discusses the various prohibitions of the סוטה:

The Pasuk refers to טומאה three times:

וקינא את אשתו והיא נטמאה

והיתה אם נטמאה תחת אישה ונטמאה

The Gemara explains

אחד לבעל

ואחד לבועל

ואחד לתרומה

דברי רבי עקיבא

רבי עקיבא derives from this Pasuk three prohibitions: she is forbidden to her husband, to the adulterer, and if she was the wife or daughter of a Kohein she is now forbidden to eat תרומה.

The Gemara points out that we have not addressed a fourth prohibition:

אסורה לכהונה

She may not marry a Kohein. Therefore, the Gemara adds that ד"ל derives this additional prohibition from the extra ונטמאה of the word ונטמאה.

רבי ישמעאל, on the other hand, לא דריש וו"י

Does not derive additional Halachos from an extra או"ו, and he understands that the third הטמאה refers to אסורה אסורה and NOT to אסורה, because

מה בעל ובועל מחיים

אף תרומה נמי מחיים

לאפוקי כהונה דלאחר מיתה

אסורה בתרומה is applicable even while her husband is alive, while אסורה לכהונה is only applicable after she is widowed.

Instead, אסורה רבי ישמעאל from the following אסורה לכהונה:

ומה גרושה שמותרת בתרומה

אסורה לכהונה

זו שאסורה בתרומה

אינו דין שאסורה לכהונה

A divorced woman IS permitted to eat תרומה, and yet she may NOT marry a Kohein; the סוטה, who IS forbidden to eat תרומה, certainly may NOT marry a Kohein.

The ברייתא continues interpreting the Pasuk ונטמאה:

והיא לא נטמאה

One Pasuk says that she drinks if she became אסט; while the second Pasuk says she drinks if she did not become אטט. Now,

אם נטמאה למה שותה

ואם לא נטמאה למה משקה

If we know that she did or did not become אטט there is no need to test her with the waters? Rather,

מגיד לך הכתוב

שהספק אסורה

The Pasuk teaches us that even though we are in doubt whether she became אטט, she becomes forbidden with certainty. In other words, a ספק although it's only a אסור בתורת ודאי א, טומאה.

The Gemara now extends this halachah to other טומאות as well:

מכאן אתה דן לשרץ

מה סוטה

שלא עשה בה שוגג כמזיד ואונס כרצון

עשה בה ספק כודאי

שרץ

שעשה בו שוגג כמזיד ואונס כרצון

אינו דין שיעשה בו ספק כודאי

If one is uncertain whether he touched a שרץ, he is treated as if he is certainly אטמא.

However, since the status of an uncertain טומאת שרץ is derived from the case of סוטה, it shares in its limitations: מה סוטה רשות היחיד

אף שרץ רשות היחיד

Just as the seclusion of the סוטה only transpires in a private area, a doubtful contact with a שרץ is only שרץ if it occurs in a private domain. The presence of three individuals suffices to classify an area as a public domain. Additionally,

מה סוטה דבר שיש בו דעת לישאל

אף שרץ דבר שיש בו דעת לישאל

Just as a סוט is capable of ascertaining herself whether she is אדם או טהרות שהיה אדם עסוק בהם עסוק בהם, a person, or something being handled by a person, can be considered טמא; but if the case involves a vessel or food alone, we rule leniently even in a private domain.

The Gemara summarizes the rule of ומכאן אמרו
ומכאן אמרו
דבר שיש בו דעת לישאל
דבר שיש בו דעת לישאל
ברשות היחיד ספיקו טמא
ברשות הרבים ספיקו טהור
ברשות הרבים ספיקו טהור
ברשות הרבים ספיקו טהור
ברשות הרבים ספיקו טהור involving a person is treated like a
definite טומאה only in a private area;
ושאין בו דעת לישאל
בין ברה"ר ספיקו טהור
If it does NOT involve a person then it is only where.

